

Η ΕΙΔΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ

Ο βασικός στόχος της λειτουργίας του μουσείου, είναι η διάθεση και η συντήρηση των έργων τέχνης με απώτερους σκοπούς τη γνωριμία με το ευρύ κοινό, την αισθητική καλλιέργεια και τη διάθεση έμπνευσης καινούργιων δημιουργιών.

Η έκθεση των συλλογών συνιστά το κύριο εκπαιδευτικό όργανο του μουσείου, διότι βοηθά τα παιδιά να κατανοήσουν το ταξίδι από την παιδική ηλικία στην ενηλικίωση (Hicks, 2005). Σύμφωνα με την Νάκου (2002), τα τρία είδη σύγχρονων μουσείων τα οποία μπορούμε σχηματικά να διακρίνουμε είναι τα παραδοσιακά, τα μοντέρνα και τα μεταμοντέρνα.

Τα παραδοσιακά μουσεία συνδέονται με συντηρητικές και παγιωμένες απόψεις όσον αφορά το παιδαγωγικό και επικοινωνιακό σκεπτικό τους. Αφορά τα μεγάλα κυρίως εθνικά μουσεία τα οποία ιδρύθηκαν για να στεγάσουν την πολιτιστική κληρονομιά ενός έθνους με απώτερο σκοπό τη δημιουργία ενός πλαισίου ισχύος και συνοχής για τις μελλοντικές γενιές.

Εκ φύσεως λοιπόν, φαίνονται να επικεντρώνουν το ενδιαφέρον τους στα αντικείμενα (object oriented) και όχι στο κοινό τους, «το οποίο δείχνει να αισθάνεται δέος για τα ίδια τα μουσεία ως θεσμό και όχι για το περιεχόμενο τους (Νάκου 2002: 123)», με αποτέλεσμα να μένουν έξω από αυτά. Φαίνεται επίσης να μένουν προσκολλημένα στο παρελθόν και στην ιδέα της μονοδιάστατης πραγματικότητας και της μίας και μοναδικής αλήθειας και αντικειμενικής γνώσης και ως εκ τούτου, να υιοθετούν μοντέλα και θεωρίες όπως αυτό του διδακτισμού για την εκπλήρωση του εκπαιδευτικού τους ρόλου.

Σε αντίθεση με τα παραδοσιακά, τα μοντέρνα μουσεία μετατοπίζουν το ενδιαφέρον τους προς τον άνθρωπο (object and people oriented) και στον τρόπο με τον οποίο μπορούν να δημιουργήσουν το κατάλληλο κοινωνικό και πολιτισμικό πλαίσιο το οποίο θα γεφυρώνει το παρελθόν με το παρόν. Τα μοντέρνα μουσεία κλίνουν προς θεωρίες όπως αυτή του κονστρουκτιβισμού καθώς θεωρούν ότι η γνώση δομείται από τα σκεπτόμενα άτομα, μέσα από σύνθετες σχέσεις διάδρασης τις οποίες αναπτύσσουν με το πολύπλευρο και σύνθετο περιβάλλον (Νάκου, 2002). Τέλος, τα μεταμοντέρνα μουσεία θέτουν ξεκάθαρα στο επίκεντρο

τον άνθρωπο και τις ιδιαιτερότητες του (people oriented), ενώ από εκπαιδευτικής απόψεως θα λέγαμε ότι 43 ακολουθούν την κονστρουκτιβιστική/επικοινωνιακή θεωρία.

Με δεδομένη την κυριαρχία του παρόντος και στην προσπάθεια τους να επινοούν τρόπους οι οποίοι θα ανταποκρίνονται στις ποικίλες προσδοκίες μιας διαφοροποιημένης μάζας επισκεπτών, τα μουσεία αυτής της κατηγορίας τείνουν να παρουσιάζουν τα αντικείμενα με τη μορφή «ανοικτής αποθήκευσης» (open storage) «με την ελάχιστη δυνατή ερμηνεία, ώστε να διευκολύνουν πολλές και εναλλακτικές χρήσεις και ερμηνείες (Νάκου 2001: 137)».